

[Justitsministeren.]

kommet ind paa en Besvarelse af nogle af de Bemærkninger, som er faldet fra andre ærede Ordførere.

Det ærede Medlem Fru Ingeborg Refslund Thomsen kom med en meget interessant Redegørelse for, hvorledes Forholdene efter det ærede Medlems Mening var i Sønderjylland. Jeg understreger udtrykkeligt, efter det ærede Medlems Mening, for jeg har unægtelig Forstaaelsen af, efter det Samarbejde, jeg har haft med Repræsentanter for Sønderjylland, baade Repræsentanter, som er her i Rigsdagen, og Repræsentanter uden for Rigsdagen, at Meningerne blandt Sønderjyderne er vidt forskellige, og at Bedømmelsen af de Handlinger, der er begaaet dernede af Zeitfreiwillige, ogsaa er vidt forskellig i de forskellige Kredse i Sønderjylland.

Det ærede Medlem Fru Ingeborg Refslund Thomsen udtalte, at det var de bedste af Mindretalstyskerne, der gik til Østfronten, og det er der efter min Mening noget rigtigt i, men den danske Rigsdag har ogsaa givet Udtryk for, at man forstaa bedre disse unge Mænds Gerning end den Gerning, der blev udført af dem, der blev hjemme som Zeitfreiwillige eller paa anden Maade. Den danske Rigsdag har givet Udtryk derfor netop ved at muliggøre en Strafnedsættelse for Frontkæmpere. At lade Frontkæmpere være helt straffri tror jeg ikke vilde være rigtigt. Jeg tror, det er rigtigt, at man giver Udtryk for en vis Forstaaelse af, at deres Tilknytning til Tyskland var saa stærk, at de maatte vise i Gerning, hvor meget de holdt af det Land, men samtidig maa vi understrege, at det maa være strafbart, naar man tilhører et bestemt Land, at gaa i dette Lands Fjenders Tjeneste, selv om man har nok saa megen Sympati med det paagældende Land. Vi siger til Frontkæmpere: Vi forstaa Grunden til, at I har gjort det, men I har Fejl alligevel, for jeres statsborgerlige Forhold til Danmark krævede, at I ikke sluttede jer til Danmarks Fjender; derfor giver vi jer en mildere Straf end andre.

Det er der skabt Mulighed for gennem Straffelovstillægget, og det ærede Medlem Fru Ingeborg Refslund Thomsen gør sig skyldig i en absolut Misforstaaelse, naar det ærede Medlem siger, at den reviderede Lov ikke tog noget Hensyn til særlige Tilknyt-

ningsforhold. Det er en undskyldelig Fejltagelse, og jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa den. Det blev udtrykkeligt bestemt i Revisionsloven, at der kan finde Strafnedsættelse Sted til 1 Aar, naar Gerningsmanden har begaaet sin straffbare Handling under Indflydelse af en særlig Paavirkning gennem Opdragelsen eller paa Grund af en paa ung Alder beroende Umodenhed, eller hvis der i øvrigt i de Forhold, hvorunder han er opvokset, foreligger undskyldende Momenter. Her tænkes der netop paa de sønderjyske Mindretalsfrontkæmpere, hvilket der ogsaa blev givet Udtryk for i Rigsdagen. Denne Bestemmelse har medført, at de tidligere Domme paa 2 Aar for disse er sat ned til 1 Aar, og at der i det store og hele efter denne Lov er afsagt Domme paa 1 Aar eller 1 Aar og 3 Maaneder, hvilket vil sige det samme som 1 Aar, idet der er Adgang til Prøveløsladelse. Der er altsaa i stor Udstrækning taget Hensyn til disse Frontkæmpere. Det ærede Medlems Parti og mit Parti og jeg ønskede, at der skulde tages endnu yderligere Hensyn, saa at der blev hjemlet Ret til at gaa ned til 1/2 Aar, men det kunde vi ikke faa Flertal for i Rigsdagen, og derfor maatte vi nøjes med 1 Aar.

Jeg tror, jeg med disse Bemærkninger har svaret ogsaa det ærede Medlem Fru Ingeborg Refslund Thomsen paa de fremsatte Udtalelser, og jeg skal gentage min Henstilling til det høje Ting om at behandle dette Lovforslag saa hurtigt som muligt — den velvillige Behandling har jeg allerede faaet Tilsagn om.

Steincke: Den højtærede Justitsminister fandt det uheldigt at nedsætte Grænsen fra 2 1/2 til 2 Aar og paaberaabte sig herunder Forholdene i Sønderjylland.

Jeg skal hertil svare, at jeg finder det rimeligt, at vi diskuterer dette Spørgsmaal nærmere i Udvalget, der er saa heldigt stillet, at det bliver spækket med Folk fra Sønderjylland.

I øvrigt tog jeg kun Ordet for at sige til den ærede kommunistiske Ordfører (Chr. Nielsen), der bebrejdede mig, at jeg allerede havde redegjort for Kommunisternes Stilling, inden han fik Ordet, at det er en Misforstaaelse. Jeg forstod netop ikke denne Stilling og spurgte derfor, hvad Meningen var. Det Svar, jeg fik, var, at ved Retfærdig-